

Slavnost sv. Cyrila, mnicha, a Metoděje, biskupa, patronů Evropy, hlavních patronů Moravy

1. čtení – Iz 61,1-3a

Hospodin mě pomazal a poslal mě zvěstovat radostnou zprávu chudým.

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Duch Páně, (duch) Hospodinův, je nade mnou, protože mě Hospodin pomazal, poslal mě zvěstovat radostnou zprávu pokorným, obvázat ty, jimž puká srdce, oznámit zajatým propuštění, svobodu uvězněným, hlásat Hospodinovo milostivé léto a den pomsty našeho Boha, potěšit všechny soužené, zarmoucené na Siónu (obveselit), dát jim věnec místo popela, olej radosti místo smutku, šat jásotu místo malomyslnosti.

Mezizpěv – Žl 117,1.2

Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.

Nebo: *Aleluja.*

Chvalte Hospodina, všichni lidé,
oslavujte ho, všechny národy.

Neboť mocně vládne nad námi jeho milosrdenství
a Hospodinova věrnost trvá navěky.

2. čtení – Ef 4,1-7.11-13

Aby připravili křesťany k úkolům, které mají plnit, aby Kristovo tělo dělalo pokroky.

Čtení z listu svatého apoštola Pavla Efesanům.

Bratři! Povzbuzuji vás tedy já, vězněný pro Pána: Žijte způsobem hodným toho povolání, které jste dostali: buďte přitom všestranně pokorní, mírní a trpěliví; snášejte se navzájem v lásce a horlivě se

snažte zachovávat jednotu ve smýšlení spojeni poutem pokoje. Jen jedno je (ono tajemné) tělo, jen jeden Duch a stejně tak jen jedno vytoužené dobro, ke kterému jste byli povoláni. Jeden Pán, jedna víra, jeden křest. Jeden Bůh a Otec všech, který je nade všemi, proniká všecky a je ve všech. Ale každému z nás byly uděleny duchovní dary v takové míře, v jaké je chtěl Kristus dát. Tak určil jedny za apoštoly, jiné za kazatele mluvící pod vlivem vnuknutí, jiné za misionáře, jiné pak za pastýře a učitele, aby připravili křesťany k úkolům, které mají plnit, aby Kristovo tělo dělalo pokroky, dokud nedojdeme všichni k jednotě ve víře a v poznání Božího Syna, k mužné zralosti, k onomu věku, (kdy se na nás uskuteční) Kristova plnost.

Zpěv před evangeliem – Mt 28,19.20

Aleluja. Jděte a učte všechny národy, praví Pán; já jsem s vámi po všechny dny až do konce světa. Aleluja.

Evangelium – Lk 10,1-9

Žeň je sice hojná, ale dělníků málo.

Slova svatého evangelia podle Lukáše.

Pán ustanovil ještě jiných dvaasedmdesát (učedníků), poslal je před sebou po dvou do všech měst a míst, kam chtěl sám přijít, a řekl jim: „Žeň je sice hojná, ale dělníků málo. Proste proto Pána žně, aby poslal dělníky na svou žeň. Jděte! Posílám vás jako ovce mezi vlky. Nenoste měšec, ani mošnu, ani opánky. S nikým se cestou nepozdravujte. Když někde vejdete do domu, napřed řekněte: 'Pokoj tomuto domu!' Bude-li tam člověk hodný pokoje, spočine na něm váš pokoj, jinak se vrátí k vám. V tom domě zůstaňte a jezte a pijte, co vám dají, protože dělník má právo na svou mzdu. Nepřecházejte z domu do domu! Když přijdete do některého města a přijmou vás tam, jezte, co vám předloží, uzdravujte tamější nemocné a říkejte jim: 'Přiblížilo se k vám Boží království!'

Homilie

„Žijte způsobem hodným toho povolání, které jste dostali... snášejte se navzájem v lásce...“(Ef 4,1)

Jinak můžeme říct slova sv. Pavla: **Prosím vás, abyste žili důstojně!**

Drazí bratří a sestry!

Zdá se, že slovo „prosím“ se vytrácí z běžného života. I z výchovy dětí jakoby se ztrácela tři kouzelná slova: prosím, děkuji, odpusť. Co se to děje s naším národem, že i laskavost a slušnost se pokládají za slabost? Že vulgárnost (a často i v politice nebo takzvané kultuře) sklízí potlesk, těší se zájmu médií...? Jak to, že zábavný program v rozhlase nebo v televizi se už téměř neobejde bez dvojsmyslných řečí, ba přímo vulgárních slov? Bratři a sestry, svatý Pavel nás o něco prosí! Kdyby nás o něco poprosil náš nadřízený, odmítli bychom? A zde prosí někdo mnohem větší - svatý Pavel! A skrze něj vzkazuje Bůh: „Žijte důstojně!“

Když se tento text čte právě dnes na slavnost našich věrozvěstů Cyrila a Metoděje, tak i oni nás prosí: „Žijte důstojně!“ Co ale znamená žít důstojně? Stručně řečeno, zachovávat základní mravní zákon, vyjádřený v Desateru. Ten má každý člověk vepsaný do srdce. Když to rozměníme na drobné, tak je třeba začít očistou srdce. Neboť co je v srdci, to je i na jazyku. Pán Ježíš to řekl takto: „Neboť ze srdce vycházejí zlé myšlenky, vraždy, cizoložství, smilství, krádeže, křivá svědectví,

rouhání. To jsou věci, které člověka znesvěcují.“ (Mt 15, 19-20).

Žít důstojně znamená také chránit důstojnost druhých - neponižovat ty, kteří jsou odkázaní na naši pomoc, z nikoho si nedělat posměch, chránit život od početí po přirozenou smrt ... Přitom toto jsou celkem přirozené požadavky, které mají zachovávat všichni lidé, nejen křesťané. Ale křesťan má žít důstojně i jinde - „podle povolání, které se mu dostalo“ (4,1). Je to povolání být Božím dítětem – tedy žít tak, aby se Bůh z nás mohl vždy radovat. Je to vysoký ideál, ale jestliže ho přijmeš za svůj, jsi na dobré cestě. Neboj se pádů a selhání - Bůh Tě pozvedne, očistí od bahna, zahojí rány a povede dál. Jen se nevzdávej!

Svatý Cyrile a Metoději, orodujte za nás, abychom žili důstojně svůj život. Amen.